

ἐκείνης πράξεως τοῦ Ἀλεξάνδρου Κομμουνδούρου, τῆς μεγάλης εἰς αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν, θὰ εἶχαμεν σήμεραν τόσας χιλιάδας ἐλευθέρων ἐλλήνων, ἢ συνθήκη θὰ κυματίζη ἐπὶ τοῦ τάφου ὡς ἡ σημαία τῆς ἀπελευθερώσεως τριακοσίων χιλιάδων ἐλλήνων, ὡς ἡ σημαία μεγάλου καὶ ἔμφορος πατριωτισμοῦ. Εὐτυχῆς ὁ θνήσκων καὶ τοιαύτην καταλείπων ἀνάμνησιν, περὶ αὐτοῦ περιττὸν νὰ εὐχηθῆ τις μνήμην αἰωνίαν ἢ μνήμην θὰ ζῆ αἰωνίως, διότι συνεδέθη μὲ τὴν μέγαν τῆς Ἑλλάδος.

Ο ΓΕΡΟΣ ΜΑΣ

Βαρεῖά βαρεῖά τὸ σήμαντρο τῆς Ἐκκλησιᾶς σημαίνει, χρυσᾶ στεφάνια πλέκονται, πικρὰ γροικιοῦνται λόγια, κι' ἡ Μάνη ἢ λεβέντισσα ἴστα μαῦρα βουτημένη, ἴστο θάνατο τοῦ γέρου μας τονίζει μοιρολόγια. Μ' ἀφίνει καὶ ἡ Μοῦσά μου τὰ πρῶτα χωρατὰ, καὶ δακρυσμένη τάψυχο κουφάρι του κυττᾶ.

Πόσα τοῦ γέρου χωρατὰ δὲν ἐψάλλες καὶ πόσα! πόσαι φοραὶς ἐγέλασες καὶ ἐπαιξες μαζί του! ἀλλὰ ποτὲ δὲν τοῦβγαλες φαρμακωμένη γλώσσα, οὐτ' ἐχαιρες ἴστα σφάλματα δημοφίλους πολίτου. Καὶ σὰν ἐσκόρπισε ζωὴ ἴστη σκιάδα μας πατρίδα, ἐσὺ δὲν τὸν ὠνόμασες προδότη Ἀνταλκίδα.

Τώρα ὁ γέρος, Μοῦσά μου, γιὰ πάντα μᾶς ἀφίνει, φεύγει ὁ μόνος πρακτικὸς τοῦ ἔθνους Κυβερνήτης, τὸ πιὸ γλυκὸ χαμόγελο ἀπὸ ἔμπροστά μας σβύνει, ὁ πιὸ καλὸς μας ἄνθρωπος, ὁ πιὸ Ῥωμηὸς πολίτης. Φεύγει τὸ τέκνον τῆς βουλῆς, τὸ ζαχαρένιο στόμα, ποῦ μόνον μὲ τὸ γέλοιο του ἐπλήθαινε τὸ κόμμα.

ἴστη θέσι του τὴν ὄρφανή ποιὸς τώρα θὰ καθίση; ποιὸς θάξῃ εἰς τὰ λόγια του τοῦ γέρου μας τὴ χάρι; ποιὸς θὰ ἔμφορη γύρω του τὸ κόμμα νὰ κρατήση, καὶ ποιὸς τὸ κομβολόγι του ἴστα χέρια του θὰ πάρη; Ποιὸς νοῦς γενναῖος θὰ φανῆ καθὼς τὸν ἰδικό του; ποιὰ χεῖλη θὰ στεφανωθῶν μὲ τὸ χαμόγελό του;

Καρτερικὸς καὶ ἀφοβὸς εἰς ὅλα πατριώτης, εἶχε τὴν καλωσύνη του γιὰ μόνον του κακό· κι' ἂν σ' ἄλλους ἦναι στόλισμα λαμπρὸ ἢ ἀγαθότης, νομίζεται ἐλάττωμα εἰς τὸν πολιτικό.

Πρὸ πάντων σ' ὅποιον κυβερνᾷ τὴ νέα Ῥωμηοσύνη, ποῦ θέλει βούρδουλα ἴστ' αὐτῆ, καὶ ὄχι καλωσύνη.

Ποιὸς ἀπ' τὸ γέρο ἔφυγε ποτὲ του θυμωμένος; καὶ ποιὸν γλυκὰ δὲν χεῖδεψε ὁ γέρος εἰς τὸν ὄμο; ποιὸς ἴπηγε εἰς τὸ σπῆτι του σκυφτὸς καὶ λυπημένος, καὶ δὲν ἐβγήκε μὲ χρυσᾶ ὄνειρατα ἴστο δρόμο; Καὶ ποιὸς ἐχθρὸς τὴν κλίμακα τῆς στέγης του ἀνέβη, καὶ θιασώτης ἐνθερμὸς τοῦ γέρου δὲν κατέβη;

Ἄν ἦτο λίγο πιὸ κακὸς, ἂν πάντα δὲν ὠμίλει καὶ εἰς ἐχθροὺς καὶ φίλους του μὲ ὄψι γελαστή, ἂν τοῦλειπε καὶ μιὰ φορὰ τὸ γέλοιο ἀπ' τὰ χεῖλη, κι' ἂν κάπου κάπου ἔμενε ἢ στέγη του κλειστή, ὦ! πιὸ πολὺ θὰ τοῦκαιε τὸ ἔθνος του λιθάνι, κι' ἢ δόξα θαλερώτερο θὰ τοῦπλεκε στεφάνι.

Σ' αὐτὸν χρωστοῦμε σκοτεινὰς κι' ἀνοίξεως ἡμέρας, σ' αὐτὸν χρωστοῦμε μαρασμὸ, ζωὴ καὶ καρδιοκτύπι· μαζί του ἐπετάξαμε εἰς φωτεινοὺς αἰθέρας, κι' ἀντήχησαν τριγύρω μας βαρεῖς ἀρμάτων κτύποι. Μ' αὐτὸν ὠνειρευθήκαμε πιὸ εὐμορφὴ πατρίδα, καὶ τῆς σκλαβιάς ἐσπάσαμε τὴ μαύρη ἀλυσίδα.

Καὶ ἂν χυδαῖα στόματα καὶ φθόνοι σιχαμένοι ἐπίκραναν ἴστα ὕστερα τὴν ἄχολη καρδιά του, στεφανωμένος πάντοτε κι' ἀγαπητὸς θὰ μένη μὲ ὄλας του τὰς ἀρετὰς καὶ μὲ τὰ σφάλματά του. Γενναῖος, ἀνεξίκακος, θερμὸς ἐπαναστάτης, ἀλλὰ καὶ φρονιμώτερος ἀπ' ὅλους διπλωμάτης.

Σιμώσετε ἴστο φέρετρο ἐξόχου Κυβερνήτου ἐσεῖς, πολιτευόμενοι, καὶ κλάψετε θερμά· σεῖς ὅλοι ἴποτισθήκατε μὲ τὴν πολιτικὴ του, καὶ σεῖς ἐμεγαλώσατε ἴστο γέρο μας σιμά. Μὰ πρόβαλλε καὶ σὺ, πατρίς, ἐγώμια νὰ ψάλλῃς ἴστον ὕστερο πολιτικὸ μιᾶς ἐποχῆς μεγάλης.

Σουρῆς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Περὶ τὰς 50,000 δραχ. ὑπολογίζεται ἢ πρὸς ἀγορὰν στεφάνων δαπάνη. Τὸ ποσὸν διὰ τὰς Ἀθήνας εἶναι μέγιστον, ἀφοῦ διὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Γαμβέττα ὑπ' ὄλων τῶν Παρισίων καὶ τῆς Παλλίας ἐδαπανήθησαν 500,000 φράγκα. Τὰ ἄλλα ὅλα ἐξηντλήθησαν. Αἱ ἰσοστέφανοι Ἀθηναῖοι εἰμειναν ὄρφαναι ῥόδων καὶ ἴων διὰ νὰ στεφανωθῇ ὁ τάφος τοῦ Ἑλλήνου τῶν Ἑλλήνων.

Παραχωρήθη ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, πρὸς ταφὴν τοῦ μεγάλου νεκροῦ ἢ κορυφῆ τοῦ ἀριστεροῦ τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὸ Νεκροταφεῖον λόφου. Ἐκ τοῦ λόφου ἐκείνου ὁ πρῶτος υἱὸς τῆς Μάνης θὰ στέλλῃ τὸ μειδιάμα του εἰς τὰς προσφιλεῖς Ἀθήνας.

Ὁ στέφανος τῆς Βουλῆς ὄχι πολυτελής οὐδὲ μεγαλοπρεπής, ἀλλ' ἀξιοπρεπὴς τὴν θέαν, καὶ ὅλος ἐκ φυσικῶν ἀνθέων, ζουμπουλίων, ἴων καὶ καμελιῶν, ὑπὸ μεγαλοπρεποῦς δὲ λευκῆς καὶ κυανῆς ταινίας κοσμοῦμενος, ὅπου χρυσοῖς γράμμασι γέγραπται: Ἀλεξάνδρω Κομμουνδούρῳ ἢ Ἐθνικῇ Ἀντιπροσωπείᾳ.

Τὸν στέφανον τοῦτον παραλαβόντες οἱ Βουλευταὶ ἀπὸ